

Opdat de duisternis wijkt, 20, George Cutting

20. Ik heb God niet lief zoals het wel zou moeten. Als ik maar wat meer van de vruchten van de Geest in mijzelf zou ontdekken zou ik misschien kunnen zeggen: 'Ik hoop dat ik behouden ben'.

Waarschijnlijk komt een heel groot deel van de moeilijkheden bij mensen die angstig en onzeker zijn voort uit het feit dat ze geen verschil maken tussen twee belangrijke dingen:

1. het werk van de Geest, dat nooit eindigt zolang wij in dit lichaam zijn, en
2. het werk van Christus dat op het kruis volbracht is.

Sommige gelovigen lezen dat de vrucht van de Geest liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid enz. is. Daarom menen ze dat ze tenminste enige reden zouden hebben om zichzelf als christenen te zien, als zij maar iets van die vruchten bij zichzelf ontdekten. Bovendien denken zij dat zij zich wel heel gelukkig zouden voelen als zij de Heilige Geest ontvangen hadden; als het omgekeerde het geval is gaan zij ervan uit dat zij part noch deel in deze zaak hebben. Maar dat is een grote fout. Een gedichtje zegt het:

God maakt niet dat de ziel beweert:
'Dank U! - ik voel mij goed!',
maar dat de blik wordt omgekeerd
naar Jezus en Zijn bloed.

Mozes hield zich niet bezig met het feit dat zijn gezicht straalde en Stefanus al net zo min, hoewel anderen die heerlijkheid wel opmerkten. En de vruchten van de Geest van God zullen ook in ons het meest duidelijk gewerkt worden als wij het meest bezig zijn met wat Christus voor ons is, voor ons heeft gedaan en nog doet. Als wij zo met Christus vervuld zijn zullen we niet aan ons goede 'ik', en ok niet aan ons slechte 'ik', maar alleen aan Hem denken. Alleen wanneer wij Zijn heerlijkheid *aanschouwen* worden wij veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door de Heer, de Geest (vgl. 2 Kor. 3 : 1).

Ik hoorde eens over een gelovige vrouw die zo bezig was met *haar* liefde tot Christus dat zij tenslotte tot de conclusie kwam dat zij geen liefde voor Hem had. Een broeder die haar tevergeefs probeerde te troosten, liep op een gegeven moment van haar ziekbed weg en schreef aan de tafel op een stuk papier: 'Ik heb de Heere Jezus Christus niet lief'. Hij overhandigde de vrouw het papier en een pen en zei rustig: 'Wilt u dat maar ondertekenen?' Heftig antwoordde zij onmiddellijk: 'Ik laat mij nog liever in stukken snijden!'

Hoe kwam dat nu? Waardoor veranderde zij zo van toon? De waarheid was dat zij niet alleen in Hem geloofde maar Hem ook liefhad. Zij was echter meer vervuld geweest met wat zij voor Hem was dan met wat Hij voor ons is. De maat van onze liefde tot Christus is de maat waarin wij Zijn liefde tot ons waarderen (2 Kor. 5 : 14 en 1 Joh. 4 : 19).

George Cutting

***Het boekje 'Opdat de duisternis wijkt'
van de vroegere Engelse evangelist George Cutting
is verkrijgbaar bij www.uhwdw.nl.***